

Prema odredbi poglavlja 121. zbirke reformacija za opskrbu grada i otoka žitom vlada je morala postavljati svake godine takozvane *sindike*, koji su imali zadaću nabavljati žito i pravo nadzirati svu trgovinu žitom; nije se smio sklopiti nikakav trgovački posao u žitu bez njihova znanja. Ne znamo sigurno, kad su se počeli postavljati sindici, dotično kad je bila donesena ili formalno prihvaćena ta odredba, sadržana u poglavlju 121. te zbirke. Znamo svakako to, da se u jednom izvoru iz g. 1347. spominje ta služba sindika i za Korčulu.¹⁶ U fragmentu zapisnika od g. 1398.—1404. vidimo, da se nekoliko puta biraju plemići, koji će se brinuti za opskrbu žitom. Tu se oni ne nazivaju sindici i ne postavlja ih vlada, već ih bira veliko vijeće. Sigurno ih je vlada predlagala velikom vijeću, koje im je onda još specijalnije određivalo njihovu zadaću. Navest ću te primjere. 26. travnja g. 1400. bira se u velikom vijeću jedanaest plemića, kojima veliko vijeće predaje vlast, da skupa s vladom dobavljaju i kupuju žito i u toj stvari donose punovažne odluke i obveze. 2. svibnja iste godine daje veliko vijeće tim istim plemićima vlast, da skupa s vladom naprave ugovore sa Sicilijancima i ostalima za dobro grada i otoka; po svoj prilici tu se misli na ugovore o dobavi žita. 25. listopada g. 1400. bira se u velikom vijeću devet plemića, koji moraju kod raznih ljudi sklopiti zajam u visini od 150 dukata za kupnju žita. 14. rujna g. 1401. bi opet izabrano dvanaest plemića, koji će se pobrinuti za dobavu žita i smognuti novac u tu svrhu. Zanimljivo je, da su ti isti određeni da dadu instrukciju poslanicima, koji idu k vojvodi Hrvoju i bosanskom kralju.

Moramo još dalje spomenuti, kako je veliko vijeće biralo također odbore, koji su imali zadaću, da izvrše izvjesne poslove. Prije nego što prijedemo na raspravljanje o tome, bit će potrebno osvrnuti se na još neke stvari, koje se tiču velikog vijeća.

¹⁶ Ta služba za Korčulu spominje se u 19. poglavlju pete knjige hvarskog statuta. Tu se naime određuje, da svaka osoba, koja dođe u hvarsko područje s brodom, natovarenim žitom ili sočivom, mora iskrcati polovicu tereta za potrebe stanovništva hvarske komune. Ta odredba, za koju se veli, da je i prije postojala, obnavlja se g. 1347., ali se veli dalje, da se od nje izuzimaju oni, koji vode žito ili sočivo u Veneciju, i sindici nekih dalmatinskih gradova, o kojima se veli ovako: »...est si aliquis esset syndicus Spalati, Tragurii vel Sebenici aut Corzulae, qui vigore syndicatus portaret dictum bladum vel legumen pro aliquo dictorum communium, et manifestum erit domino potestati et suis iudicibus, qui essent tunc temporis, habeant plenum arbitrium dimittendi et relaxandi«. Vidimo dakle, da se među njima nalazi i Korčula.